

Mekke döneminde inmiştir. 15 âyettir. Sûre, adını birinci âyetteki “eş-Şems” kelimesinden almıştır. Şems, güneş demektir

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Güneşe ve onun aydınlığına andolsun,
2. Onu izlediğinde Ay’a andolsun,
3. Onu ortaya çıkardığında gündüze andolsun,
4. Onu bürüdüğünde geceye andolsun,
5. Göğe ve onu bina edene andolsun,
6. Yere ve onu yayıp döşeyene andolsun,
- 7, 8, 9. Nefse ve onu düzgün bir biçimde şekillendirip ona kötülük duygusunu ve takvasını (kötülükten sakınma yeteneğini) ilham edene andolsun ki, nefsinin arındırarak kurtuluşa ermiştir.
10. Onu kötülöklere gömüp kirleten kimse de ziyana uğramıştır.
11. Semûd kavmi, azgınlığı sebebiyle yalanladı.
12. Hani onların en bedbaht olanı (fekat çıkarmak için) ileri atılmıştı.
13. Allah’ın Resûlü de onlara şöyle demişti: “Allah’ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun.”⁴
14. Fakat onlar, onu yalanladılar ve deveyi boğazladılar. Bunun üzerine Rableri, suçlarından dolayı onları helâk etti ve kendilerini yerle bir etti.
15. Allah, bunun sonucundan çekinmez de!

1. Bu konu ile ilgili olarak bakınız: Kamer Sûresi, âyet, 28.